

Motion till riksdagen 2019/20:1906

av **Josefin Malmqvist (M)**

Sexualbrott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa minimistraftet för våldtäkt av normalgraden från två till tre års fängelse och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta utvisning ur landet i de fall gärningsmannen saknar svenskt medborgarskap, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att slopa preskriptionstiden för våldtäkt och använda modern teknik för att klara upp fler brott och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta grupper specialiserade på sexualbrott i alla polisregioner och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för fler övervakningskameror i det offentliga rummet, för att underlätta utredningar, och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sommarens våldtäktsrapporter har duggat tätt. Uppsala, Rissne, Piteå; listan över kvinnor som utsatts för våldsamma övergrepp kan göras lång. Utsattheten för sexualbrott har ökat kraftigt under Morgan Johanssons (S) tid som justitieminister: för tredje året i rad ökade antalet anmälda våldtäkter år 2018 till drygt 21 anmälda våldtäkter om dagen. Hitintills i år har antalet anmälda våldtäkter ökat med 14 procent. Nu krävs kraftfulla åtgärder.

Allvarligast är utvecklingen bland unga kvinnor. I Brottsförebyggande rådets nationella trygghetsundersökning vittnar fler än var tredje ung kvinna om att hon någon gång under året hade blivit utsatt för ett sexualbrott. Nästan 40 procent av dessa kvinnor

känner oro för att utsättas för överfall eller misshandel och nästan lika många väljer en annan väg eller annat färdstätt hem på grund av oro att utsättas för brott.

I Sverige – ett av världens mest jämställda länder – minskar kvinnors frihet. Att kvinnor inte har möjlighet att röra sig fritt på gator och torg, utan att behöva känna oro för att utsättas för brott, är en allvarlig inskränkning i kvinnors frihet och självbestämmande.

Samtidigt som fler kvinnor anmäler sexualbrott är uppklaringsfrekvensen fortfarande skrämmande låg. En granskning av de senaste årens våldtäktsanmälningar visar att bara 5 av 100 anmälda våldtäkter leder till fällande dom. Att så få sexualbrott i allmänhet, och våldtäkter i synnerhet, klaras upp riskerar att förstöra tilltron till såväl samhällets förmåga att skydda oss som till att samhället straffar den som begår ett brott. Vem ska skydda oss om inte samhället gör det?

I Brottsförebyggande rådets (Brå) granskning av 785 anmälningar av våldtäkt konstaterar de brister i hur utredningarna genomförts, och inte minst de ofta långa utredningstiderna. Får anmälningarna ligga på hög så ökar risken för att värdefull bevisning försvunnit eller förstörts. Brå skriver bland annat: ”i vissa fall finns det risk att man går miste om avgörande bevisning. Det kan handla om att det dröjer för länge innan prover som kan användas vid en droganalys tas, eller att övervakningsfilmer har raderats innan polisen hunnit begära in dem.” Att polisens enheter för grova brott tvingas fokusera på mord och gänguppställningar, framför våldtäkter, lyfts fram som en möjlig förklaring.

I maj 2018 biföll en majoritet i riksdagen Moderaternas motion om att skärpa straffen för våldtäkt. Sedan dess har ingenting hänt. Nu är det hög tid att åtgärder genomförs för att få stopp på den kraftiga ökningen av sexualbrott i Sverige.

Josefin Malmqvist (M)